

postupem přišel. K rozhodnutí této rozepře jsou však příslušné řádné soudy, jak bylo již doličeno.

Čís. 8900.

Způsob doručení řídí se zákony místa doručení. Při doručení prokuristovi v Německu nezáleží na tom, zda prokurista má samoprokuru či prokuru kolektivní. Při kolektivní prokuře stačí doručení jednomu z prokuristů. Doručení prokuristovi akciové společnosti jest účinným jen tehdy, týká-li se spis právní věci, vztahující se na provoz obchodní živnosti.

Nejde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nebyla-li nesprávným doručením straně odňata možnost jednati před soudem.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1929, R I 258/29.)

Proti žalované říšskoněmecké společnosti byl vynesен rozsudek pro zmeškání. V odvolání uplatňovala žalovaná zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., ježto jí nebyla žaloba řádně doručena. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením počínajíc doručením žaloby a uložil prvému soudu, by postupoval podle zákona.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a poukázal odvolací soud, by, nepřihlížeje k použitému zrušovacímu důvodu, odvolání po zákonu vyřídil.

Důvody:

Rekursu nelze upříti oprávnění. Doručení obsílky k prvnímu roku se žalobou nemělo se státi v Hamburku, v říši německé, a platí tudíž pro způsob doručení zákony místa doručení (*locus regit actum*), tudíž § 173 procesního řádu říše německé (čl. 7 druhý odstavec smlouvy s říší německou o právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských ze dne 8. února 1923 čís. 130 sb. z. a n. z r. 1924), který stanoví »doručení děje se ve sporech vyvolaných provozem obchodní živnosti prokuristovi se stejným účinkem jako straně samé« a podle § 171-III téhož řádu: »při několika zákonných zástupcích, jakož i při několika představených stačí doručení jednomu z nich«. Podle komentáře Stein-Jonase (k §§ 171, 173 něm. civ. soudního řádu) jest nerozhodné, zda prokurista má samoprokuru, či prokuru kolektivní, a podle komentáře Sydow-Busch-Krantze (k § 173 něm. c. ř. s.), stačí při kolektivní prokuře (*Gesamtprokura*) doručení jednomu z prokuristů. Totéž dovozuje komentář Staub k § 48 něm. obch. zák. a Staub-Pisko k čl. 41 § 6 písm. g), jakož i k čl. 117 obch. zák. § 3. Zde jest na místě ustanovení čl. 235 obch. zák., jenž stanoví, že k doručení obsílek a k jiným doručením akciové společnosti stačí, stane-li se k rukám jednoho člena představenstva oprávněného firmu znamenati neb spolumznamenati nebo k rukoum úředníka společnosti, který jest oprávněn ji před soudem zastupovati, tedy je-li oprávněn k přijímání žalob zvláště, neb procesní plnou mocí neb udělením poštovní plné moci.

Doručení žaloby prokuristovi jest účinným proti akciové společnosti jen tehdy, týká-li se spis právní věci, jež se vztahuje na provoz (Betrieb) obchodní živnosti, neboť jen potud sahá procesní plná moc obsažená v prokuře. (Komentář Staub-Pisko k čl. 235 obch. zák. § 1). Podle obsahu žaloby domáhá se žalující strana na žalované společnosti náhrady dovozného a výloh ze spedičního obchodního spojení se žalovanou firmou, vztahuje se tedy žalobní nárok na provoz obchodní živnosti žalované firmy a byl proto její prokurista F., i když byl jen prokuristou kolektivním, oprávněn k přijetí žaloby. Jest tudíž názor odvolacího soudu, že k přijetí žaloby a obsílky k prvnímu roku oprávněn nebyl a že řízení provedené na základě takového doručení, jakož i rozsudek pro zmeškání jsou zmatečnými, podle § 477 čís. 4 c. ř. s., právě mylným. Doručení se stalo způsobem zákonným. Ostatně nebyla oním doručením žalované firmě odňata možnost před soudem jednat, vždyť žaloba i obsílka dostaly se, jak jest zřejmo z přípisu žalované ze dne 14. listopadu 1928, žalované firmě, neboť v něm doznává žalovaná firma listinou podepsanou dvěma prokuristy, kteří jsou oprávněni firmu na venek zastupovati a za ni jednat, že žalobu i obsílku obdržela třináct dnů před prvním rokem, takže měla dosti času, aby k roku poslala procesního zmocněnce, jenž by byl její námitky přednesl (viz rozh. ze dne 8. října 1920, čís. 13.714, Právník 89/03 a ze dne 17. dubna 1907, čís. 3205 Právník 798/07). Není tu tedy zmatečnosti dle § 477 č. 4 c. ř. s. a bylo proto zrušiti usnesení soudu odvolacího a naříditi mu, by, nehledě k zrušovacímu důvodu, odvolání vyřídil.

Čís. 8901.

Návrh dlužníkův, by byla zrušena exekuce vzhledem k § 6 zákona o splátkových obchodech ze dne 27. dubna 1896, čís. 70 ř. zák., jest za předpokladu § 44 odstavec prvý ex. ř. důvodem k odkladu exekuce.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1929, R I 272/29.)

Dlužníci navrhli, by byly z důvodu § 6 zákona ze dne 27. dubna 1896, čís. 70 ř. zák. zrušeny exekuce povolené proti nim prvním soudem vkladem práva zástavního a vnucenou dražbou nemovitostí, ježto rozsudek krajského soudu ze dne 6. dubna 1928 tvořící exekuční titul byl vydán absolutně nepřislušným soudem, ano jeho podkladem bylo plnění podle splátkového obchodu. S návrhem tím spojili stěžovatelé návrh na odložení dražebního řízení, odůvodňující jej tím, že by jim prodejem nemovitostí vznikly nenahraditelné škody, ježto by byli zbaveni přístřeší a nemovitost byla by prodána pod cenou. Soud první stolice vyhověl návrhu na odložení exekuce, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Jde o to, zda jsou splněny předpoklady pro odložení exekuce podle § 42 a 44 ex. ř. Nelze